

FPK 1994/26.

A gyógykezeléssel okozati összefüggésben álló egészségromlásért a gyógyintézet nem felel, ha alkalmazottjai a beteg gyógykezelése során az orvostudomány mindenkori állásának megfelelően jártak el, és ennek bizonyításával magát a felróhatóság alól kimentette

Tényként állapítható meg, hogy a felperest urológiai panaszokkal vették fel az alperes Urológiai Osztályára, ahol november 21-én prosztatata műtétet hajtottak végre majd február 19-ig kezelték. Az sem vitás, hogy visszamaradt maradványtünetként vizeletcsorgás állapítható meg, amely az alperesi alkalmazottak beavatkozására vezethető vissza. Ezek után a bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az alperes alkalmazottjainak magatartása felróható-e. A károkozó ugyanis a Ptk. 339. § (1) bekezdés második fordulatában foglaltak szerint mentesül a kártérítési felelősség alól, amennyiben bizonyítja, hogy alkalmazottjai az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítottak.

A felperes gyógyítását, egészségügyi ellátását végző alperesi orvosok magatartását a bíróságnak az egészségügyről szóló 1972. évi II. tv.-ben megfogalmazott alapelvek szerint kell értékelnie, figyelemmel a hasonló tárgyú perekben kialakult bírói gyakorlatra. Ennek lényege szerint a kórház kártérítési felelősségét vizsgálva a műteti kockázat fogalmi körébe nem vonható az olyan orvosi tevékenység, amely a jogi megítélés szempontjából felróhatónak minősül. Az sem minősül műteti kockázatnak, amennyiben a szövödményt az idézte elő, hogy a beavatkozást nem megfelelő képességű, s gyakorlattal rendelkező orvos végezte. Arra is több ügyben rámutatott már a bíróság, hogy amennyiben műteti szövödmény fokozott veszélyével kell számolni, úgy kellően gondos eljárás mellett elvárható, hogy a műtétet végző orvos ezt felderítse s a következmények elhárítására különös figyelmet fordítson.

Miután az alperesnek az „általában elvárhatóság” keretein belül a fentebb részletezett szigorú szakmai követelményeknek megfelelő orvosi magatartást kell bizonyítania, a bíróság e körben részletes bizonyítást folytatott le. Az adott helyzetben általában elvárható magatartás meghatározása orvosi szakkérdés. A bíróság rendelkezésére állt a felperes kezelésével kapcsolatos teljes orvosi dokumentáció, tanúként nyilatkoztak a felperes kezelésében résztvevő személyek s orvosszakértői vélemény - s felperesi előadásra figyelemmel - majd az Egészségügyi Tudományos Tanács felülvéleménye is beszerzésre került.

A szakvélemény s ezzel teljes összhangban az ETT felülvéleménye is megállapította azt, hogy a felperes kórházi ápolásának megkezdését követően a lefolytatott vizsgálatok alapján a kórisme felállítása helyes volt s ezt követően a műtétet is a szakma szabályai szerint végezték el. A leggondosabb műteti beavatkozás során is létrejöhöz perforáció. Rutinszerűen, probléma mentesen elvégzett műtét után is kialakulhat a húgycsőben hegesedés, amely több okra is visszavezethető (erre való hajlam stb.). A hegesedés következménye az, hogy a vizelet tartó záróizom mozgékonyasága gátolttá válik s kialakulhat - mint perbeli esetben - vizeletcsorgás. A hegesedés megszüntetésére az alperesnél alkalmazott megoldás, eszköz bevezetése az urológiai gyakorlatban ismert, elfogadott. E beavatkozás során az esetek mintegy 1%-ban szövödmény keletkezhet a leggondosabb eljárás mellett is.

A perforáció fel nem ismerése az endoszkópos beavatkozás során lehetne ún. műhiba. Azonban tényként megállapítható, hogy ezt azonnal felismerték s annak elhárítása érdekében a szakma szabályai szerint jártak el. Ezen bizonyítási anyag tartalmát összességében értékelve megállapítható az, hogy az alperes Urológiai Osztályának orvosai valamennyi beavatkozás során a szakmai szabályokat betartva jártak el s magatartásuk ennek megfelelően az adott helyzetben általában elvárhatónak minősül.

(Fővárosi Bíróság 41. Pf. 20.988/1988/3.)